

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3584/2021
25.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца „Yucel“ DOO Beograd, чији је пуномоћник Никола Вукотић, адвокат у ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, Градске општине Савски венац, коју заступа Општинско правобранилаштво, АА, кога заступа пуномоћник Никола Калуђеровић, адвокат у ..., и ББ из ..., кога заступа пуномоћник Александар Поповић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6575/19 од 19.11.2020. године, у седници већа од 25.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6575/19 од 19.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 817/14 од 27.09.2018. године одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде штете солидарно исплате износ од 43.056.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.08.2014. године до исплате, предлог тужиоца да се одреди привремена мера којом се забрањује туженима АА и ББ да користе и располажу стамбеним објектом или посебним деловима стамбеног објекта у ... у улици ... број ..., на кп. бр. .../... КО ... и обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова поступка исплати туженој Републици Србији износ од 324.000,00 динара, туженом Граду Београду износ од 370.500,00 динара, туженој Градској општини Савски венац износ од 300.000,00 динара, туженом АА износ од 419.250,00 динара и туженом ББ износ од 370.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6575/19 од 19.11.2020. године одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијени захтеви тужиоца и туженог ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени Град Београд је благовремено поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац изводи грађевинске радове на изградњи породичног стамбеног објекта спратности По/Су+Пр+1+ПК укупне, бруто површине 1.506,94 м² на катастарској парцели број .../... КО ... у улици ... број ... у Београду на основу грађевинске дозволе Градске управе Града Београда, Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове, од 30.04.2014. године. Извођење радове тужилац је започео након правноснажности грађевинске дозволе.

Тужени ББ и пок. ВВ, правна претходница туженог АА, су градили стамбени објекат спратности По+Су+П+1+Пс на катастарској парцели број .../... КО ... у улици у ... на основу одобрења за изградњу Градске општине Савски венац, Одељења за грађевинске и комуналне послове, од 19.03.2008. године.

Катастарске парцеле бр. .../... и .../... КО ... се граниче.

У току извођења грађевинских радова на објекту у улици у августу 2009. године одступљено је од главног пројекта и одобрења за изградњу тако што су затворене две терасе и уместо повучене етаже формиран је спрат. ВВ, ББ, ГГ и АА поднели су захтев за накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе – легализацију. Градска управа Града Београда је решењем о грађевинској дозволи од 09.07.2012. године одобрила изведене радове на изградњи стамбеног објекта спратности По+Нп+Вп+2 у улици ... број ... у ... на катастарској парцели број .../... КО Закључком Министарства грађевинарства и урбанизма од 04.12.2012. године одбачена је жалба ДД изјављена против наведеног решења. Против закључка Министарства грађевинарства и урбанизма од 04.12.2012. године покренут је управни спор 14.02.2013. године који није окончан. У време започињања изградње објекта тужиоца, објекат тужених АА и ББ је био изграђен.

Градска управа Града Београда, Секретаријат за урбанизам и грађевинске послове је решењем од 25.01.2010. године поништио Акт о урбанистичким условима за катастарску парцелу .../... КО ... од 09.03.2007. године.

Тужилац у овој парници захтева накнаду материјалне штете настале на објекту у улици ... број ... у ... јер је објекат тужених несправно изграђен мимо важећих урбанистичких, архитектонских и дизајнерских прописа и заклања видик и осунчаност тужиоцевог објекта, због чега је смањена тржишна вредност тужиоцевог објекта.

Према становишту нижестепених судова, тужена Република Србија није пасивно легитимисана јер није у материјално-правном односу са тужиоцем. Тужени Град Београд и Градска општина Савски венац нису одговорни за накнаду штете на основу члана 172. ЗОО јер су поступали у оквиру својих законских овлашћења, па због тога и евентуално неправилно тумачење законских норми није неправилн а рад органа у смислу члана 172. ЗОО. Тужени АА и ББ нису одговорни за накнаду штете у смислу члаан 154. ЗОО јер су изведене грађевинске радове легализовали у управном поступку, због чега њихово поступање не представља противправну радњу.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права при одлучивању о пасивној легитимацији тужене Републике Србије. Град Београд и Градска општина Савски венац нису органи Републике Србије, већ јединице локалне самоуправе које, према члану 12. Закона о локалној самоуправи, имају својство правног лица, као и организацију, надлежности, начин финансирања и одговорности прописане поменутиим законом. Стога, чак и када би у овој правној ситуацији тужени Град Београд и Градска општина Савски венац били одговорни за накнаду штете, одговорност тужене Републике Србије не би могла бити заснована на одредбама члана 172. ЗОО, нити постоји други законски основ за одговорност тужене Републике Србије.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује да је тужбени захтев према туженима Граду Београду и Градској општини Савски венац одбијен на основу погрешне примене материјалног права. Тужени ББ и правни претходник туженог АА изградили су објекат на основу одобрења за градњу од 19.03.2008. године, а решењем о грађевинској дозволи од 09.07.2012. године одобрени су радови који су изведени мимо одобрења за градњу из 2008. године. Чињеница да је решењем Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове од 25.01.2010. године поништен Акт о урбанистичким условима за катастарску парцелу .../... КО ... издат 09.03.2007. године, а да су грађевинске дозволе из 2008. и 2012. године остале на снази, не значи да су тужени одговорни за накнаду штете на основу члана 172. ЗОО јер је незаконистост поменутих грађевинских дозвола, као коначних управних аката, морала бити утврђена у управном спору. Законитост коначних управних аката, супротно неоснованим ревизијским наводима, не може се испитивати у парничном поступку као претходно питање у смислу члана 12. ЗПП.

Нису основани ревизијски наводи којима се истиче да су тужени ББ и правни претходник туженог АА одговорни за накнаду штете јер су намерно и несавесно изградили објекат мимо одобрења за изградњу од 19.03.2008. године. Према члановима 154. ставу 1. и 158. ЗОО тужени нису одговорни за накнаду штете у овој парници јер само грађење мимо одобрења за изградњу не значи да је њихова намера била да проузрокују штету тужиоцу. Када је тужилац започео градњу објекта, тужени су у потпуности завршили изградњу објекта, па се тим пре не може сматрати да је намера или непажања тужених приликом градње узрок штете коју евентуално трпи тужилац. Поред наведеног, објекат тужених је легализован коначним решењем донетим у управном поступку 09.07.2012. године чија законитост се испитује у управном спору који још није окончан, па се поступање тужених не може окарактерисати као незаконито.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић